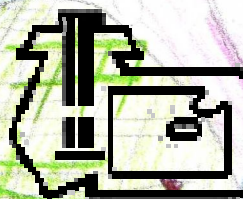

Tresare gândul...

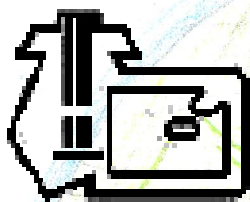

*Liceul de Artă
Baia Mare*

**Foaie literară (online)
Nr. 3 (22)/martie 2010**

ISSN 1844– 6639

Prof. coordonator Anca Sabo

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul ...

Foaie literară (online)
Nr. 3 (anul II)/martie 2010

ISSN 1844– 6639

Prof. coordonator Anca Sabo

Redacția

Dana Maria Crișan, V C
Maria Bîrle, V C
Teodora Lazar, VI C
Florina Dan, V A
Flavia Filip, V A

Din cuprins

Vestitorul primăverii
Atelier
Poezie
Proză
Eseu

Contact: tresare_gandul@yahoo.com

VESTITORUL PRIMĂVERII

Imagine: Dana Crișan, V C

Într-o zi, înainte de venirea primăverii, florile se înțelegeau care dintre ele să vestească acest eveniment.

Floarea-de-colt, împărăteasa florilor, încerca să facă liniște în sala tronului. Cei care vroiau să fie primii se înșirau în fața ei. Trebuia să se lupte cu frigul.

Primul a fost trandafirul sângerieu, încrezător, care câștiga de fiecare dată.

— Eu, ca de obicei, voi fi primul, ca în toți anii, spuse el.

Dar de data asta frigul era mai puternic.

La început, a rezistat destul de ușor, dar apoi frigul l-a pătruns și a început să se ofilească. Toți s-au minunat că trandafirul s-a ofilit. Cei care erau în competiție s-au retras. A mai rămas doar ghiocelul. Acesta făcu o plecăciune și spuse:

— Măria Ta, eu am venit aici doar ca să mor. Toți mă batjocoresc...

— Tu? Ghiocelul? Tu vrei să te lupți cu frigul? Așa de mic și de firav? se miră crinul.

— Vedeți? Dumneavoastră sunteți o împărăteasă, dar eu eu sunt un mic ghiocel.

— De ce stai cu capul aplecat? întrebă împărăteasa.

— Pentru că îmi e rușine de dumnealor.

— E și normal să îți fie rușine! Spuse orhideea.

— Voi îl judecați? Voi care v-ați retras din fața pericolului, a riscului?

Atunci s-a făcut liniște.

Ghiocelul era pregătit să se lupte cu frigul. Când acesta l-a văzut așa de mic și de plâpând, i s-a făcut milă. Toți s-au minunat, chiar și împărăteasa. Atunci ea a hotărât un lucru: ca să nu mai fie batjocorit, ghiocelul va fi primul în fiecare an, va fi vestitorul primăverii.

Când a aflat vestea cea bună, ghiocelul a încercat să își ridice capul, dar nu a reușit și a rămas aplecat pentru totdeauna.

De atunci, copiii când văd un ghiocel în zăpadă strigă de bucurie:

Vine primăvara!!!!

CALIGRAMA

Cu un cre-
 ion noi de-
 minăm un
 piaz, se iac-
 pă tot mai
 bine prin pi-
 az, de totu-
 nă, dar: natu-
 ra se scrie
 în el poezii
 compunere și
 caligrafie.

Doar astor
bambin ca-
rora nu le pce
sa scrie, sa
demonstre cu
creional

l-ar pupi
l-ar toc
l-ar strica
ce la un
creion ne
l-ar strica

la înde-
mână po-
tru scrie
și ren-
te de
se.

LECTIE

Vine primăvara!

A venit primăvara cea frumos mirositoare
 Și plină cu alaiuri roditoare
 Ghioceii-au răsărit
 Spunând: "Primăvara a sosit!"

Copacii au înmugurit
 Primele flori au înflorit,
 Așteptând păsările cu mult dor
 Vin pe tărâmul frumos împodobit.

Natalia Chiș, clasa a V-a C

Natura în culori de primăvară

Primăvara a sosit!
 Soarele a răsărit,
 Măria sa ne-a dăruit
 Căldură, iar noi i-am mulțumit.

Animalele zburdă pe câmpie,
 Din nou, toată natura e vie!
 Un ghiocel a răsărit
 Și trei brândușe la asfințit.

Primul copac a înflorit
 Și-un urs din hibernat s-a trezit.
 El pe toți i-a lămurit
 Că, în sfârșit, primăvara a venit!

Flavia Filip, clasa a V-a A

Aproape de primăvară

Ghiocel, ghiocel,
 Gingaș și frumușel
 Bată-l norocul pe el!

Florica mică stă
 Aplecată într-un colț
 Umed sau uscat.

Păcat, păcat, păcat
 Că ninge iar
 Și iarna încă n-a plecat!

Adrian Moldovan, clasa a V-a C

Ghiocelul

Ghiocelul fermecat
 În zăpadă camuflat
 Scoate capul și zâmbește,
 Bucurie dăruiește.

Regele primăverii este
 Căci e puternic în poveste,
 Mărțișorul l-a vestit
 Când primăvara a sosit.

Micuț, drăguț și răsfățat
 Frumușel și alintat,
 Râde primăverii-ntregi
 Alungând zilele reci.

Iris Nițulescu, clasa a V-a C

Ghiocelul

Ghiocel, ghiocel,
 Mic, firav și subțirel,
 Scoate capul din zăpadă,
 Soarele ca săte vadă!

Și mă iartă că-ți ating
 Clopoțelul de argint
 Și mă iartă că te rup
 Mamei mele să te duc.

Adonia Florian, clasa a V-a C

Ghiocelul

În zăpadă s-a pitit
 De sub iarbă a ieșit
 Și acum a înflorit,
 Mărțișorul l-a vestit.

Regele primăverii el este
 Când apare ca-n poveste
 Multe flori îl invidiază
 Și îi că te enervează.

Micuș, fraged și-albicios
 Stă plecat că-i rușinos
 Și acum că a răsărit,
 Zilele calde au și sosit.

Roberta Mic, clasa a V-a C

Vine primăvara!

Se întorc păsările
Cerul nu mai e gri,
Zăpada se topește
Și apar ghiociei.

Copacii-nmuguresc,
Alții înfloresc,
Iarba e din nou verde
Iar zăpada nu se mai vede.

În luna martie
Natura reînvie:
Copacii se trezesc, florile apar,
Câmpul e plin de ele iar.

Răzvan Avram, clasa a V-a C

Primăvara, anotimp iubit

Baba iarna a plecat,
Cu cojocul ei brumat,
De-o ninsoare, ninsă ușor
Spre palatul ghețurilor.

Cu miresmele de flori,
Cu fluturi multicolori,
Primăvară, Primăvară
Ai venit la noi în țară!

Bucurii tu ne-ai adus,
Cântece și flori în plus.
Fluturi și insecte mii,
Ce-i încântă pe copii.

Dana Maria Crișan, clasa a V-a C

A venit primăvara

Ghiociei înfloresc
Toți copiii îi iubesc.
Primăvara a venit!

Soarele e neclintit
De pe cerul însorit
Care abia a venit.

Copiii se joacă pe-afară
Pentru că e primăvară!
Oamenii sunt fericiți

Ghiociei înfloriți
Gâze peste tot!
Poate e un complot!

Alexandra Mihai, clasa a V-a C

Primăvara

Afară e cald și bine,
Ghiociei-au răsărit,
Iarba a înverzit,
Cerul s-a înseninat,
Uite, nu mai e-nnorat!
Păsările au venit,
Fiindcă timpul s-a-nvălurit!

Iris Caba, clasa a V-a C

Mama

Mama mea, bulgăr' de soare
Astăzi este ziua ta!

Tu ai fost și vei fi
Lumina mea în zori de zi!

Tu ești ca o stea
În viața mea!

Bianca Botișan, clasa a V-a A

Desen: Nicoară Cerasela, clasa a VI-a C

Pădurea în culori

P
R
O
Z
Ă

Dintr-un colț de cer, soarele, mai îndrăzneț parcă astăzi, își strecoară câteva raze printre norii încă cenușii ai sfârșitului de iarnă. În alt colț de cer, aceeași nori, se cerneau peste pădurea de pe deal.

În pădurea cea tăcută soarele își trimite razele printre crengile lungi ale copacilor ce formează o plasă aproape imposibil de pătruns și lumina caldă a soarelui dă pădurii o sclipire de cristal.

Tăcută și părăsită, însă plină de gândurile și dorul celor care au trecut pe acolo, pădurea a rămas ca un peisaj alb-negru. E tristă și fără de culoare, fără muzica cristalină și fără râsete de copii. Copacii bătrâni își pleacă golașele crengi spre pământ, iarba nu îndrăznește să tresară și nici florile gingașe ce bucurau odinioară pădurea. Totu-i o schiță în creion. După iarna cea crudă, piticii primăverii sosesc în grabă și cu pensulele lor fermecate dau culoare ierbii mărunte, florilor gingașe, aduc podoabe noi copacilor, umplând aerul de mireasma dulce a mugurilor.

Totul pare minunat. Dar, parcă mai lipește ceva. Pictorul cu penelu-i fermecat, a uitat un detaliu: pădurea. Ea a rămas amorțită sub suflarea de gheață a iernii.

Însă, după ce soarele își reia locul pe bolta senină, trimite ghiociei să împânzească locul și fluturașii să verse puțin din magia de culori a primăverii.

După ce fluturii intră în pădure totul începe să prindă viață. Prin iarba deasă, ghiociei și brândușele încing dansuri, mișcându-și rochițele colorate, copacii se trezesc dintr-un somn lung, iar izvorul susură vesel.

Culorile vii se revarsă de pe paleta pictorului ce n-a uitat de această dată verdele crud al pădurii.

Teodora Lazar, clasa a VI-a C

Fluturile

Printre clăbucii de fum ale caselor, zboară un fluture, deși este iarnă. Acel fluture este de culoarea albului imaculat al zăpezii. În timp ce zboară, fluturându-și aripile, el topește treptat zăpada de pe pomi, case, dealuri..., de peste tot.

Fluturile încă nu a fost văzut de oameni, căci la sfârșitul iernii el se transformă în ghiocel. Dar, totuși, o prințesă numită April, a trimis acel fluture și l-a numit Martie, ca să aducă primăvara în lume.

Și astăzi fluturile zboară deasupra noastră, aducându-ne primăvara în case și în suflete.

Diana Călina, clasa a V-a C

Frumusețile naturii

Este o zi minunată de primăvară. Atrasă fiind de frumusețile naturii, m-am hotărât să fac o plimbare în parc, însoțită de cățelușă mea, Beti. Cum am intrat în acest paradis verde, am fost cuprinsă de sentimente de bucurie când am văzut copacii îmbrăcați în adevărate costume verzi, care scliceau sub razele soarelui. Iarba proaspăt cosită, împrăștiată o mireasmă îmbietoare, semn că se apropie vara. Am observat că toate culorile sunt profunde, minunate.

Bucuria se citește și în ochii micii vietăți care aleargă pe covorul verde ce se întinde în fața ochilor noștri, chemându-mă și pe mine.

Îmi plac nespus de mult plimbările în natură, deoarece îmi dau o senzație de bine.

Pe aripile primăverii

Primul mugur, primul zumzet de albină, prima rază de soare cald, prima speranță...

Soarele plâpând urcă încet pe treptele cerului albastru săgetat de cea dintâia rândunică, crăiasă a primăverii. Iarba verde a prins colț farged de care se suspendă picături sclipitoare de rouă precum niște clopoței de arint.

Zăpada amorțită de crivățul nopții acum s-a dus, lăsând pământul negru de catifea scăldat în razele dulci de soare de amiază. De sub frunze moarte rămase încă din toamnă, își deschide petalele gingașe spre cer prima floare de primăvară, primul ghiocel, cel mai de seamă vestitor. Și după el sutele de muguri ce încarcă crengile pomilor fructiferi, se deschid în flori suave și parfumate, mângâiate și purtate ușor pe aripile vântului dulce de primăvară. Parfumul lor proaspăt mă amețește!

Câmpiile largi au înverzit din nou, iar din desișul ierbii scot capul la lumină flori pictate în culorile curcubeului, ce se întrec prin al lor parfum puternic. Izvoarele ca de cristal susură printre pietre dure de râu. Parcă totul e desprins din filele unui basm! Natura renaște, totul este în mișcare, totul este viu colarat! Priveliștea este orbitoare!

O, ale tale sunt, scumpă primăvară și ale tale vor rămâne pe veci! Te rog să nu mai pleci!

Badar Claudia, clasa a VI – a C

Pe o paletă de culori

A venit primăvara! În pădurea de lângă marginea orașului, copacii au înflorit. Coroana lor este împodobită în mii de culori care mai de care mai mai spectaculoase. Au apărut și primii ghiocci. Ei au ieșit sfioși din pământ și au înveselit sufletele copiilor. Soarele până nu demult palid, e din auriu și strălucitor.

Iepurii mici și timizi zburdă pe câmpiile înverzite. Păsările s-au întors din țările calde și-și vizitează vechile cuiburi părăsite cu mult timp în urmă. Mireasma florilor este mai puternică și mai plăcută ca oricând.

Dintr-o dată, o ploaie rece de primăvară se varsă peste pădurea renăscută.

- Ce puțin a durat frumusețea primăverii! Se gândește toată lumea

Dar, după o oră de ploaie deasă și mărunță, soarele iese iar și un spectaculos curcubeu se zărește pe cerul puțin înnorat. El luminează văzduhul și ca o fantasmă se oglindește în pâraul limpede și cristalin de lângă un pin foarte bătrân.

Deci, în final, cu toții ne putem da seama că primăvara este un anotimp special, care ne introduce într-un basm tainic și ne lasă singuri să-i descoperim frumusețile.

Flavia Filip, clasa a V-a A

Desen: Lazar Doris, VI C

De 1 Martie

După o iarnă grea și geroasă, primăvara se arată din nou. Toată lumea își dă jos cojoacele și se bucură de aerul cald al primăverii. Soarele strălucește timid, iar nori trecători se văd pe cer. Copacii se pregătesc să își reprimească haina cu frunze de smarald. Pe câmp se văd floricele albe ce vestesc sosirea primăverii. Fluturii se trezesc la viață, plutind în aer. Un vânticel rece vestește vremea capricioasă ce va urma în zilele ce vor veni.

De 1 Martie totul este minunat: copiii aleargă afară bucuroși și nepăsători, păsările ciripesc, iar verighetele sar iute din creangă în creangă.

Toți băieții oferă fetelor măștișoare, pentru a vesti bucuria renașterii naturii. Imaginea pare ruptă dintr-un vis, care s-a transformat în realitate. Dar cum arată primăvara? Din legende îi putem reconstitui aproape fidel imaginea.

Minunata primăvară este întruchipată într-o frumoasă fecioară, cu părul de aur, cu ochii precum cerul senin, cu buzele de sânge. Chipul ei îți dă un sentiment de siguranță. Poartă o pelerină înflorată, iar pe cap o coroană de flori viu colorate, care înveselesc chipul ei alb ca eua. Este blândă, dar foarte capricioasă.

De când i-a fost văzut chipul, primăvara vine an de an cu toate bogățiile ei.

Mărțișorul

Mărțișorul este denumirea populară a lunii martie. Obiceiul mărțișorului este legat, conform tradiției, de momentul morții și nașterii simbolice a unei zeițe feminine—Baba Dochia.

În credința populară, “mărțișorul” simbolizează funia anului, care adună, prin împletirea celor două fire, 365 de zile calendaristice. Culoarele “alb” și “roșu” reprezintă cele două anotimpuri opuse, “iarna” și “vara”, iar “primăvara” și “toamna” au fost considerate doar anotimpuri de trecere.

Obiceiul “mărțișorului” s-a păstrat până în zilele noastre, dar semnificația s-a micșorat datorită trecerii timpului și apariției noilor tendințe din viața de zi cu zi.

În trecut mărțișorul era confecționat de către mame, care adăugau șnurului împletit din fire de lână câte o monedă de argint sau de aur și-l legau la mâna copiilor în dimineața zilei de 1 Martie, înainte de răsăritul soarelui. Se credea că astfel copiii erau apărați de rele și de boli.

Mărțișoarele din zilele noastre sunt confecționate manual sau sunt procurate din magazine, fiind compuse dintr-un șnur alcătuit din două fire de mătase (unul alb și altul roșu) răsucite la care se agață mici pandantive artizanale, care ar simboliza norocul, sănătatea, iubirea, obiceiul pierzând mult din semnificațiile inițiale.

Un mărțișor

Pentru unii, un mărțișor înseamnă doar o bucată de plastic sau de lut cumpărată de la tarabele de pe străzi sau din magazine. Pentru alții, un mărțișor înseamnă un dar pentru cineva drag sau pur și simplu pentru mama.

Însă, un mărțișor este mult mai mult decât atât, este simbolul vestirii primăverii, al renașterii și al dragostei față de aproapele tău. Obiceiul datează încă din vechime, iar femeile erau cele care îl dăruiau bărbaților. Este un obicei specific românesc, iar în niciun alt colțșor din lume nu se mai practică.

Trebuie să fii mândru de țara ta, pentru că o tradiție precum aceasta nu se mai găsește nicăieri în lume! Prețuiește valorile spirituale ale patriei tale, cercetează-le pentru ca la rândul tău să le transmiți mai departe!

Reszler Liliana, clasa a VI-a C

Semnificația mărțișorului

Una dintre legendele simbolului primăverii ne spune că odată Soarele a coborât pe pământ luând chipul unui tânăr pentru a participa la o horă dintr-un sat. Zmeul cel rău, profitând de această situație, l-a răpit și l-a închis într-o temniță, provocând suferință întregii naturi.

Se spune că râurile au încetat să mai curgă, păsările nu mai cântau, copiii nu mai râdeau. Nimeni nu știa ce să mai facă, până când un tânăr voinic s-a hotărât să îl înfrunte pe zmeu și să elibereze Soarele.

Călătoria voinicului a durat trei anotimpuri: vara, toamna și iarna. Spre sfârșitul iernii, acesta a găsit castelul zmeului și s-a luptat zile întregi până când acesta l-a doborât. Tânărul era rănit, dar și-a dus misiunea la îndeplinire, a eliberat Soarele și apoi s-a prăbușit plin de sânge pe zăpada albă. Soarele a urcat pe cer și a vestit venirea primăverii.

Culoarea roșie din șnurul mărțișorului reprezintă sângele tânărului, iar culoarea albă reprezintă zăpada. Obiceiul care se păstrează și în zilele noastre dovedește păstrarea în memoria oamenilor a faptelor de vitejie a unui viteaz necunoscut.

Ardeleanu Tudor, clasa a VI-a C

O zi de martie

După cum toți știm, luna martie reprezintă venirea primăverii, renașterea și pacea. Mă trezesc dis-de-dimineață pentru a privi răsăritul și în același timp cerul.

În drum spre școală am văzut multe flori, abia apărute (să nu uit de ziua de 8 martie care se apropie—vreau să ofer profesoarelor și bineînțeles mamei câte un ghiocel). Salut cu o mână cerul, iar cu cealaltă îmi mănânc mâncarea de dimineață. Trebuie să mă grăbesc! Si nu mai am timp să mai privesc cerul senin. Norii înșiși anunță că azi vor fi binevoitori și nu vor strica ziua nimănui. Ajunsă la școală mă așez în bancă lângă o colegă și încep să îmi repet înainte de ora de română.

După multe alte ore, îmi dau seama că trebuie să merg acasă. Pisica mă așteaptă, ca de obicei, întinsă pe patul meu, lăsându-și fire din blana ei peste tot. După teme și alte activități, îmi dau seama că ziua e gata și trebuie să dorm.

Mă culc, gândindu-mă că mâine vine o nouă zi.

Reszler Liliana, clasa a VI-a C

8 MARTIE

Pe data de 8 Martie se sărbătorește ziua tuturor mamelor din lume. Fiecare femeie primește câte un cadou dăruit din suflet, fie mare , fie mic, fie valoros sau mai puțin valoros.

Această zi minunată reprezintă momentul în care toate eforturile de peste an ale unei mame sunt apreciate și răsplătite (simbolic, bineînțeles), pe lângă daruri, prin sincere sentimente, prin îmbrățișări, prin cuvinte de mulțumire și mai ales printr-un buchet de ghioceli.

Este ziua în care fiecare mamă ar trebui să fie fericită și mândră de copiii ei, pe care îi crește cu mult sacrificiu și dăruire, chiar dacă cei mici le mai supără câteodată.

Aștept în fiecare an cu multă nerăbdare acest eveniment, deoarece îmi place să o văd pe mama fericită.

Mic Roberta, clasa a V-a C

Imaginea mamei

Mi-e greu să scriu despre mama mea, deoarece este o persoană atât de importantă, încât rămân pătrunzător dezamăgită când văd că scrisul e incapabil să-mi cuprindă în cuvinte toată dragostea.

Mama este persoana cea mai apropiată a oricărei persoane, este bună, blândă, înțelegătoare. Mama mea mă înțelege și fără să-i vorbesc, dar ochii ei îmi spun câte griji își face pentru mine și pentru sora mea, mai ales când intrăm în câte o încurcătură.

Îi iubesc chipul blând și întors mereu spre problemele mele. Cred că cel mai important lucru este că o iubesc enorm.

Lazar Denisa, clasa a VI-a C

Chipul mamei

Cuvintele sunt prea puține pentru a explica ce înseamnă pentru mine mama, cel mai sincer suflet, cea mai frumoasă floare, cel mai dulce zâmbet, cea mai iubită ființă de pe pământ.

Mulți vor fi cei care scriu despre mamele lor, iar eu fac parte din acea categorie a celor care își respectă mamele și cred în forța lor de a ne face oameni buni.

Eu nu am trăit nici macar pe jumătate din ceea ce a făcut ea, dar încerc să o ascult și să îi promit că de acum înainte o să fiu cuminte și voi lua în seamă vorbele ei. Merită acest lucru, deoarece m-a iubit și mă iubește neîncetat.este o dragoste ce implică cea mai mare grijă din lume. În puținul timp liber care îi mai rămâne se îngrijește ca noi să ne facem temele să mergem curate la școală etc.

De fapt, mă mândresc cu ea.

Lazar Doris, clasa a VI-a C

Iulia Voicu, VI C

Tulia reflexa